

Dosarul nr. 2rh-3/22
2-19118516-01-2rh-27122021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. C. Vlah)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, P. Pruteanu, I. Țurcan)
Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (jud. S. Filincova, A. Cobăneanu,
G. Stratulat, Iu. Bejenaru, M. Pitic)

ÎNCHEIERE

09 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând cererea de revizuire depusă de către Ana Șalaru,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Ana
Șalaru împotriva Întreprinderii mixte „Cristal Clean” societate cu răspundere
limitată cu privire la încasarea indemnizațiilor de concediu neplătite și a
penalității de întârziere și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 03 noiembrie 2021 a Curții Supreme de Justiție, prin
care a fost respins recursul declarat de către Ana Șalaru, a fost admis apelul
declarat de către Întreprinderea mixtă „Cristal Clean” societate cu răspundere
limitată, au fost casate integral decizia din 13 aprilie 2021 a Curții de Apel
Chișinău și hotărârea din 18 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul
Centru și a fost pronunțată o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii,

constată:

La 11 iulie 2019 Ana Șalaru a depus cerere de chemare în judecată
împotriva ÎM „Cristal Clean” SRL cu privire la încasarea indemnizațiilor de
concediu neplătite și a penalității de întârziere și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin contractul nr. 13/12 din
01 iunie 2012 a fost angajată în funcția de maestru în cadrul ÎM „Cristal Clean”
SRL, activând în această funcție până la data de 10 martie 2017, lună în care
pârâtul a decis să nu mai activeze, eliberându-i carnetul de muncă fără indicarea
motivelor referitoare la demisie, fără achitarea plăților de eliberare și a plăților
pentru concediile nefolosite.

A menționat că, la 27 decembrie 2018, la domiciliul său, s-a prezentat din partea pârâtului, Ion Rusu, care a obligat-o să semneze cererea de eliberare din funcție, după care i-a înmânat carnetul de muncă, în care era indicată data eliberării din funcție - 10 martie 2017, iar data la care s-a efectuat înscrierea în carnet se poate confirma prin expertiză grafoscopică.

A afirmat că, începând cu anul angajării, anul 2012 și până în anul 2017 - anul eliberării, nu a beneficiat de concediile anuale, angajatorul motiva prin faptul că, nu are cine lucra, iar la data eliberării din funcție nu a beneficiat de aceste plăți prevăzute de lege.

A notat că, de mai multe ori pârâtul a fost somat ca să-i achite plățile cuvenite, dar i se răspundea că nu sunt bani, deși în contract era indicat un salariu, dar, de fapt, ea și ceilalți angajați primeau alt salariu. Astfel, înțelegând că toate plățile erau calculate în baza contractului, era de acord, numai să-i fie plătită ca să nu plece cu nimic după atâția ani de muncă continuă.

A invocat reclamanta că, conform extrasului din contul personal eliberat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, potrivit clasificatorului nr.101 „persoana care activează conform CIM”, codul nr. 153 „concediul de boală” și codul nr. 160 „concediul anual”, ea nu a beneficiat de concediu anual de la angajare până la eliberare, beneficiind doar de câteva concedii de boală.

A declarat că, la 12 martie 2019 a expediat pârâtului o cerere, iar la 04 aprilie 2019 a primit răspuns, prin care i-a fost comunicat că, toate plățile i-au fost achitate și nu sunt restante.

A specificat că, la 17 aprilie 2019 a expediat în adresa pârâtului o cerere prealabilă, solicitând achitarea compensației pentru concediile nefolosite pentru anii 2012-2017 și a indemnizația de concediere, dar nu a primit nici un răspuns.

A susținut că, prin acțiunile ilegale ale angajatorului i-a fost cauzat un prejudiciu moral, pe care-l estimează la suma de 50 000 de lei.

A solicitat încasarea din contul pârâtului a compensației unice în caz de încetare a contractului individual de muncă, a indemnizațiilor de concediu pentru anii 2012-2017 în sumă de 18697,67 de lei, a penalității pentru neachitarea în termen de indemnizațiilor de concediere, a sumei de 50 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei Ana Șalaru și-a modificat și concretizat pretențiile de mai multe ori, solicitând într-un final, încasarea din contul ÎM „Cristal Clean” SRL a indemnizațiilor de concediu pentru anii 2012-2017 în sumă de 18697,67 de lei, a penalității pentru neachitarea în termen a indemnizațiilor de concediere în sumă de 15949,13 lei, a sumei de 50000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 18 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de către Ana Șalaru a fost admisă parțial și au fost încasate de la ÎM „Cristal Clean” SRL în beneficiul Anei Șalaru suma de 18697,67 de lei, cu titlu de indemnizații de concediu anual neplătite pentru anii 2012-2017, suma de 15949,13 lei, cu titlu de penalitate de întârziere, suma de 3000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, suma de 2000 de lei, cu titlu de cheltuieli

de asistență juridică, iar în total suma de 39646,80 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. A fost încasată din contul ÎM „Cristal Clean” SRL în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1139,40 de lei.

La 20 noiembrie 2020 ÎM „Cristal Clean” SRL a declarat apel nemotivat, iar la 18 ianuarie 2021 a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 13 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către ÎM „Cristal Clean” SRL, a fost casată hotărârea primei instanțe în partea pretențiilor cu privire la încasarea penalității de întârziere și repararea prejudiciului moral și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care a fost încasată de la ÎM „Cristal Clean” SRL în beneficiul Anei Șalaru suma de 3365,58 de lei, cu titlu de penalitate de întârziere. A fost respinsă integral pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La 07 iunie 2021 ÎM „Cristal Clean” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

La 01 iulie 2021 Ana Șalaru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, cu încasarea de la intimat a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 03 noiembrie 2021 a Curții Supreme de Justiție, a fost respins recursul declarat de către Ana Șalaru, a fost admis apelul declarat de către ÎM „Cristal Clean” SRL, au fost casate integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și a fost pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea depusă de către Ana Șalaru.

La 27 decembrie 2021 Ana Șalaru a depus cerere de revizuire împotriva deciziei instanței de recurs, solicitând admiterea acesteia și casarea deciziei instanței de recurs.

În motivarea cererii de revizuire a indicat drept temei al declarării revizurii art. 449 lit. b) CPC.

A menționat că, instanța de recurs, respingându-i acțiunea, a luat în considerare procesul-verbal de control întocmit de către Inspectoratul de Stat al Muncii la 14 septembrie 2020.

A susținut că, la cererea sa, Inspectoratul de Stat al Muncii i-a eliberat copia procesului-verbal de control nr. PV-ISM-2020-00656 din 14 septembrie 2020, precum și toate actele, care au stat la baza întocmirii acestui proces-verbal și, anume, copia contractului individual de muncă nr. 13/12 din 01 iunie 2012, semnat de ea personal, copia acordului adițional nr. 01/04-2016 din 01 aprilie 2016, semnat de ea personal, copia ordinului nr. 03D din 09 martie 2017 cu privire la demisie din câmpul muncii, semnat de ea personal, copia cererii sale de eliberare din 25 februarie 2017, semnată de către ea personal, copia ordinului nr.04C din 01 septembrie 2015 cu privire la acordarea concediului anual,

nesemnat de ea personal, copia cererii sale din 20 august 2015 de acordare a concediului anual de odihnă în perioada 01 septembrie 2015-28 septembrie 2015, nesemnata de ea personal, copia calculului indemnizației pentru concediul din 01 septembrie 2015, copia listei de plată nr. 5 din noiembrie 2015, cu indicarea sumei de 8545,47 de lei, semnată ca fiind primită, dar nu a fost primită și nu a fost semnată de ea personal, copia calculului indemnizației pentru concediul din 10 martie 2017 și copia listei de plată nr. 4 din aprilie 2017, cu indicarea sumei de 11652,74 de lei, semnată ca fiind primită, dar nu a fost primită și nu a fost semnată de ea personal.

A afirmat că, la materialele dosarului nu au fost prezentate documentele enunțate, ceea ce, de fapt, au confirmat toate instanțele judecătorești precum că, într-adevăr careva probe confirmative, ce ar justifica că, ÎM „Cristal Clean” SRL i-a achitat indemnizațiile de concediu neplătite pentru anii 2012-2017 nu au fost prezentate.

A declarat că, instanța de recurs a pus la baza deciziei sale singurul act – procesul-verbal de control întocmit de către Inspectoratul de Stat al Muncii la 14 septembrie 2020, care este ilegal, deoarece a fost întocmit în baza actelor falsificate, nefiind semnate de ea personal.

Prin referința depusă la 19 ianuarie 2022 ÎM „Cristal Clean” SRL, reprezentată de către avocatul Cristian Iustin, a solicitat respingerea cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 452 alin. (1¹) CPC, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din următoarele motive.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 alin. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Din dispozițiile legale sus-arătate urmează că, revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare, prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecătii în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate.

Astfel, în conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a

întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, circumstanțele invocate de către revizuentă nu pot servi drept temei pentru admiterea cererii de revizuire, deoarece acestea nu se încadrează în temeiul prevăzut de art. 449 lit. b) CPC.

Or, în sensul art. 449 lit. b) CPC este de înțeles că, circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire să fi existat obiectiv pînă la pronunțarea hotărârii, iar revizuentul să probeze că nu a știut anterior pronunțării hotărârii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe sau fapte și a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei, precum și circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță, în sensul că nu orice circumstanțe sau fapte pot servi temei de revizuire, ci doar atunci când sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă că, copia ordinului nr. 04C din 01 septembrie 2015 cu privire la acordarea concediului anual și copia cererii din 20 august 2015 de acordare a concediului anual de odihnă în perioada 01 septembrie 2015-28 septembrie 2015, la care revizuenta face trimitere în cererea de revizuire, au fost prezentate în primă instanță și au fost anexate la dosar, iar revizuenta sau reprezentantul acesteia nu a invocat și nu a confirmat faptul că, aceste înscrisuri nu au fost semnate de către ea (f. d. 126, 127, vol. I).

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine și principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, temeiurile invocate în cererea de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit.b) și c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Ana Șalaru, împotriva deciziei din 03 noiembrie 2021 a Curții Supreme de Justiției, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Ana Șalaru împotriva Întreprinderii mixte „Cristal Clean” societate cu răspundere limitată cu privire la încasarea indemnizațiilor de concediu neplătite și a penalității de întârziere și repararea prejudiciului moral.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Dumitru Mardari

Maria Ghervas

Victor Burduh

Mariana Pitic